

La febre periquita

L'últim amistós que el RCD Espanyol va disputar a Peralada es va saldar amb una victòria plàcida, que no vol dir que no fos treballada, davant un club de Segona Divisió francesa, el Pau. Quatre gols que se sumen als tres contra l'Olot. No ens emocionem i preparem la rua, que els amistosos hi són per a alguna cosa, que falten més fitxatges. El següent serà un partit de confraternització contra el Burnley, l'altre equip d'Alan Pace. Si quadrem el cercle, el més lògic seria disputar un quart partit contra el San Fernando –de Monchi– i un cinquè contra el Vilassar de Mar, de l'expresident Daniel Sánchez Llibre. Més enllà de les bromes, he vist recentment a Espanyol Media, que per cert poden endevinar qui va suggerir aquest nom al club, una fotografia d'Alan Pace abraçat a Monchi. O millor, al revés: ha sigut el Lleó de San Fernando qui abraça –i fort– el president i cap pot evitar la felicitat. Una instantània que transparenta moltes coses, i crec que totes bones. El clic o l'instant que reflecteix la mil·lèsima de segon d'una fotografia sol transmetre molts estats d'ànim. I com aquest, tan feliç i optimista, pocs. Xifres rècordEl club ha assolit xifres rècord i en tot just una setmana s'han sumat més de 1.500 abonats, gairebé 6.000 més dels que tenia fa només un any, i se situa per sobre dels 28.000. Quant a socis, el nombre també bat registres, per sobre dels 33.000. Sens dubte, una xifra digna d'estudi i per tenir en compte. Llavors em pregunto el perquè d'aquests números, els d'un equip que durant la temporada passada va fer una primera volta exemplar, però que a mesura que passaven les jornades es va anar quedant sense gasolina per certificar la permanència en la penúltima jornada. ¿Per què llavors aquesta febre, quan el club mai apareix a les portades, ni obre informatius de ràdio ni de televisió, en un territori en el qual comunament ens tenen molta tírria? ¿Vostè ho sap?

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/07/24/febre-periquita-132756795.html>